SKRINET

ILDMÅNE

RINGBORGEN THYRA

AFSNIT 16

Bent Bjerre

Ringborgen Thyra var den vestlige bastion i Harald Blåtands kommende rige.

Harald satte alt ind på at færdiggøre den sidste ringborg mod vest, som var en vigtig borg, inden det store slag mod vest.
Han ville ære sin moder Thyra Danebod og opkaldte den vigtige borg efter hende.

Harald med Rød ulv og væbnere kom til Ringborgen i Thy, hvor tømmer, jord og sten rejste sig i en cirkel mod himlen.

Borgen var endnu ikke fuldført, men dens form stod allerede som noget stort. Vesterhavet brølede bag borgen.

Fra Borgen kunne Harald kontrollere indsejlingen af fjendtlige skibe og sikre rigets vestlige flanke. Arbejdet skred hurtigt frem, og snart kunne borgen bemandes med både krigere og langskibe.

Han roste den lokale høvding Tormod for veludført arbejde og så frem til færdiggørelse af Ringborgen.

Når ringborgen stod færdig, ville riget være klar til det store togt mod øen mod vest — Haralds drøm, hans mål, hans fremtid.

Det havde været svært at overtale de seje Thyboer, som beboede ved den stridbare vestkyst.
Det hårde vejr havde formet disse mennesker med en særlig sej vilje, som også kunne ses, når de var i kamp.

De var et folk af få ord, som ikke brød sig om tilkommende mennesker der ville lave om på dem og deres hverdag.

Deres tro kunne der ikke pilles ved. De havde særlige ritualer, når de døde og skulle sendes videre. Den lokale Vølve klarede dette på bedste vis.

Landsbyen ved Borgen Thyra

Der skulle der opbygges en landsby, der kunne betjene krigerne, når ringborgen stod fuldt udbygget. Thyboerne var nøjsomme og arbejdsomme – havde en særlig humor – en tør humor hvor meget var indforstået og gæster forstod ikke deres humor og ironi.

Det morede de lokale sig ekstra over.

Stormanden i Thy Tormod kendte kysten bedre end nogen.

Han var gift med Tyrna, en søster til Dronning Thyra og dermed Haralds familie og naturlige allierede.

Da Tormod fyldte 50, overdrog han magten til sine to sønner Asker og Toke.
Hans ord blev stadig hørt med respekt ved rådslagning.

ASKER, Tormods yngste søn på 23 år, bar et navn der pegede direkte mod guderne. Han var ung, stærk og havde overblik over byggeriet af Borgen Thyra og hans kamplyst var stor.

Asker styrede byen, Vestrvik (Vestervig), lå kun en kort sejlads fra den nye ringborg. Her havde han samlet en stor flok unge mænd, der skulle oplæres i Haralds nye krigskunst, når borgen var klar.

Kriger **Janus** fra DET GULE HUS i Hallum var ankommet og havde som opgave, at uddanne de unge mænd i den nye krigskunst.

TØMMER VAR TIDENS RÅVARE

For at bygge den nye rundborg og ikke mindst de mange skibe, blev de indsat fældningsfolk og folk der kunne sejle stammerne frem til Vestrvik, hvor langskibene blev bygget.

Afskæringer fra stammerne kunne anvendes til at opbygge huse i borgen og ikke mindst i landsbyen, der voksede op sammen med borgen.

Transportskibe flyttede stammerne fra indlandet til Vestervig.

Asker havde en stor gruppe mænd der kunne save træet op til skibsbyggeri.

Overskudstræ fra skibsbygningen blev udnyttet til at opbygge den nye landsby ved Borgen.

Vestrvik var storbyen længst mod vest.

Vestrvik var en by fuld af unge krigere, som passede til en leder der ville fremad.
Asker ville opbygge den store Rundborg og så op til Harald og hans planer om nyt land mod vest.

Asker havde lyttet til Haralds fortælling om den nye gud, der ville sikre dem sejr over den store ø mod vest.

Han ville han også bygge et kirkehus i Vestervig, så den nye gud kunne føle sig hjemme i området. Et brud på egnens tro og guder, som den lokale Vølve og bror Toke, var stærk imod.

BYEN SJØRRIND

Toke den ældste søn hed egentlig Torkild, men navnet betød TÅBE, så han brugte det kortere og mere værdige Toke. Han havde ansvaret for den store by Sjørrind mellem Aggersborg og Vesterby.

Toke var ikke som sin bror. Han var ingen udfarende leder, men en stabil og klog mand, der holdt fred i sin by og dømte stridigheder med visdom.

Sjørrind (Sjørring) havde et varieret landskab, hvor der kunne dyrkes afgrøde som byg, havre og hvede. Ærter og kål var elsket spise sammen med mælk, ost, smør og oksekød.
Bønderne havde et stort antal svin, høns, gæs og geder.
Toke var optaget af at dyrke jorden, gå på jagt og sørge for at mennesker havde et godt liv og død.

LANDSKABET VAR UNDER FORANDRING

Landskabet ændrede sig dramatisk. Det var som om jorden hævede sig og fortrængte vandet, og dermed passagen mod det store hav i vest.

Det havde i utallige år være en sikker havn og en gennemsejling til det store hav vest ved Aggersborg. Forandringer var på vej.

Vølven **RAN** bar sin stav med værdighed, når hun talte.
Hun havde set hos guderne, at sand ville komme og lukke landet for sejlads i fremtiden. En spådom, der lød utænkelig, men Tormod og Harald respekterede det, og det indgik i deres planer for fremtiden.

Sandets fremmarch i Thyland ved Sjørrind

Sand havde aldrig været en mangelvare i Thyland. Store sand masser bevægede sig sydpå fra nordlandet og truede med at lukke passagen.

Indløbet til fjorden vest for Aggersborg, var under forandring. Det var som om landet selv rejste sig og skubbede vandet bort.

Toke ønskede ikke som sin bror Asker, at hans unge mænd skulle drage i krig, men han sagde det ikke højt.

Han ærede sin far — og gennem ham Harald Blåtand, den store kongesøn efter Gorm den mægtige Konge i Jelling.

Konflikten mellem de to brødre blev holdt nede af far Tormod.

Thormod døde i året 952 og et muligt opgør mellem de to brødre varslede en skarp fremtid i Thyland, som kunne ændre fremtiden for **Ringborgen Thyra.**

År 952 brænder Borgen Thyra efter et angreb fra den norske konge **Håkon den gode.**

